

Oponentský posudek diplomové práce

Název práce: Budoucnost české rodiny

Autor práce: Bc. Zuzana Sochorová

Obor studia: Etika v sociální práci

Posudek vypracoval: doc. Jindřich Šrajfer, Dr. theol.

Datum: 30. 4. 2015

Diplomová práce na téma „**Budoucnost české rodiny**“ je pojednána na 98 stranách formátu A4 včetně abstraktu. Práce je členěna do čtyř částí. Úvod je přehledným uvedením do tématu práce a jeho zpracování.

V první části autorka představuje tradiční rodinu. Je otázkou, zda tuto část, o rozsahu pouhých 3 stran, lze považovat za samostatnou část diplomové práce. Představení tradiční rodiny je zde výčtové. Není uceleným pohledem na ní, spíše jen útržkovitým a skicovitým výčtem základních charakteristik křesťanského pojetí rodiny.

Ve druhé části autorka představuje moderní rodinu. Jedná se o sociologii rodiny. Autorka zde pracuje s relevantní odbornou literaturou a s výsledky ČSU ze sčítání lidu z let 1991, 2001, 2011. Problematika je zpracována přehledně a fundovaně. Autorka se dotýká mnoha oblastí rodinného života. V této části je možné autorku upozornit na dílčí věcné nepřesnosti. Nelze souhlasit s jejím názorem, který uvádí na straně 36 v prvním odstavci. K největším změnám sexuálního chování a sexuální morálky nedochází až ve 21. stol., ale již ve století 20. Platí to právě pro změnu, kterou autorka uvádí. Tou je uvolnění spojení mezi manželstvím a sexualitou. V 21. stol. tento proces uvolňování pokračuje. Dochází zde k oddělení manželství a plození (viz např. praxe asistované reprodukce). Další věcné nesrovnalosti se autorka dopouští na straně 51, kde uvádí, že jsme v současnosti konfrontováni se stoupajícím počtem potratů. Toto tvrzení jistě neplatí o České republice, kde naopak počet potratů v posledních letech, s malými výkyvy, kontinuálně klesá, i když počet potratů je pořád vysoký. Námitku lze rovněž vyslovit k odkazovému aparátu, konkrétně k odkazům 147-153, u kterých není zřejmé, zda uvádějí citaci či jen volně přebranou myšlenku.

Ve třetí části nabízí autorka jakousi vizi podoby budoucí rodiny. Jde o zajímavou autorčinu predikci budoucnosti rodiny opřenou o různorodost názorů vybraných autorů. Je to však tak trochu názorový „mišmaš.“ Text by si zasloužil větší myšlenkovou

homogenitu. Problémem je i práce s literaturou, kde se autorka nezdá odkazovat na sekundární zdroje.

Čtvrtá část nazvaná trochu podivně jako „Diskuse, můj pohled“ je připomenutím či jistým reliktem staré metodiky zpracování tématiky, které autorka podle všeho ještě zcela neopustila. To, co mělo být integrální součástí předchozích částí, autorka uvádí v samostatné části. Tato konkluze má proměnlivou kvalitu. Autorka zde sklouzává k povrchnosti a odborné nekorektnosti, když například něco kategoricky tvrdí jako hotovou věc, aniž by to měla jakkoliv podložit. Jedná se o tvrzení uvedená např. na straně 88 v předposledním odstavci, na straně 89 ve třetím odstavci či na straně 90 ve druhém odstavci. Věcná nesrovnalost je v prvním odstavci na straně 87. Tuto nesrovnalost bude nutné objasnit při obhajobě.

Celkově lze práci i přes výše uvedené nedostatky hodnotit jako poměrně zdařilou. Z textu předložené práce je patrné, že autorka nad problémem přemýšlela a snažila se o samostatné zpracování. Stylistická úroveň práce se zdá být vcelku dobrá, jakož i její formální náležitosti, vyjma výše uváděných nedostatků. Autorka nepracuje s cizojazyčnými zdroji. Práci doporučuji k obhajobě. Navrhuji hodnocení **(+ velmi dobře)**.